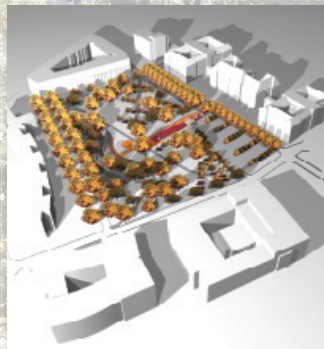

Zapomenutá městská zahrada

E. Wágnerová - A. Burian - G. Křivinka

Björnsonův park je svojí velikostí a stávajícím charakterem spíš zapomenutou městskou zahradou. Jeho podoba vznikla jaksi samovolně, sloučením jednotlivých částí s různým historickým vývojem. I přesto, nebo možná právě proto, má toto místo nezaměnitelný, zvláštní výraz klidu. Má své kouzlo tichých míst pod majestátními korunami lip, skloněných až k terénu, ale je zároveň důležitou křižovatkou pěších tras mezi ulicemi Veveří a Kounicovou.

Prostoru dominují vzrostlé lípy a staré ovocné stromy, které dosud rodí ovoce a kupodivu nejsou zcela zničeny a olámany. Vnější sem kromě možnosti ochutnat ovoce přímo z větví také barevnost květů, vůni, upravují měřítko pobytové plochy a v neposlední řadě jsou znamením kontinuity vývoje. Cílem návrhu je zachování genia loci upravovaného prostoru, proto pobytová louka s lípami zůstane zachována. Zůstanou i stávající ovocné stromy na dožití.

Autoři této studie by chtěli zachovat svébytný charakter prostoru, na pomezí sadu a parku, ale zároveň posílit jeho pobytový charakter.

Navrhují obnovu kaštanové aleje podél ulice Veveří, ale v nové poloze s městskou promenádou a lavičkami, včetně nového vstupu do parku (rampy) od stavební fakulty.

Travnatá rampa je doplněna cestou z dřevěných akátových hranolů končící pobytovou plošinou nad vodní plochou a dřevěnými lavicemi na mírné modelaci terénu. Tím je vytvořen mělký pobytový amfiteátr využitelný i pro komorní společenské akce, výstavy v plenéru atd. Voda je velmi důležitým prvkem celého návrhu. Ve formě rychlého pramene vyvěrá ze šterbiny v kamenné zdi při ulici Veveří a běží rampou dolů do laguny. Z šikmé plochy rampy vybíhá úzká stavba Björnsonovy kavárny s technickým vybavením parku a veřejným WC.

Lokalita parku je příliš cenná a osobitá na to, aby v ní byly umístěny jednoúčelové hrací plochy nebo výběh pro psy. Autoři celý prostor řeší jako polyfunkční celek využitelný ke hrám i neformálnímu pobytu.

V dosadbě stromů se autoři snaží dodržet nynější druhově střídmou koncepci vegetace. Veškeré kvalitní stromy zůstanou zachovány, základ budou i nadále tvořit stávající lípy a ovocné stromy. Charakteristickým rysem návrhu dosadby jsou krátké linie bílé kvetoucích ovocných stromů (třešně, hrušně), které přirozeně vytvoří mezi sebou intimní pobytová místa a nezmění charakter lokality. Dosadba bude provedena tak, aby původním dřevinám nekonkurovala a naopak s nimi v budoucnu dotvořila jeden celek.

Travnaté plochy jsou navrženy dvojího charakteru. Rampa bude založena nízkým zavlažovaným a pečlivě koseným trávníkem, odděleným od ostatního pobytového drnu stávajícího charakteru. Tato většinová plocha nebude zavlažovaná, budou ponechány stávající kvalitní partie stínomilných bylin. Není nutné ani účelné zcela měnit charakter většinové travnaté plochy. Počítá se s originálním vzhledem „staré městské zahrady“ s přirozeně vyšlapanými úzkými pěšinami v přirozeném drnu v kontrastu s nově vloženou středovou částí opatrně vsunutou mezi stávající hodnotné stromy.